

เทศน์อบรมฆราวาส ณ วัดป่าบ้านตาด
เมื่อวันที่ ๑๑ กรกฎาคม พุทธศักราช ๒๕๕๗

หายศหาลาภจนเกิดเรื่อง

ผู้กำกับ รูปพวกนั้นเอาไม้เสาชงไล่ตีลูกศิษย์ของหลวงตา พวกคุณทองก้อนกับพรรคพวก ให้อินเตอร์เน็ตส่งไปถึงเมืองนอกให้เขาเห็น

หลวงตา นั้นแล้วให้อินเตอร์เน็ต

ผู้กำกับ วิจารณธรรม วันอาทิตย์ แค้นของพระต้องชำระที่พุทธมณฑล !! (๑)

“คำของ พล.อ.ชวลิต ยงใจยุทธ รองนายกรัฐมนตรี ผู้กำกับดูแลสำนักงานพระพุทธศาสนาแห่งชาติ ในทันทีที่เข้ามารับหน้าที่ใหม่ได้มีบัญชาต่อหน้า พล.ต.ท.อุดมเจริญ ผอ.สำนักงานพระพุทธฯ แต่คงนำมายึดถือปฏิบัติได้เพียงข้ามคืนเดียวเท่านั้น พอวันรุ่งขึ้นคำบัญชานั้นก็ดูจะหมดความหมาย ท่านผู้ชมที่มีบุตรหลานอยู่ในปกครอง โปรดใช้วิจาร์ณญาณอธิบายให้บุตรหลานได้เข้าใจต่อเหตุการณ์ที่ผมจะนำมาเสนอต่อไปนี้ และกรุณากล่าวตักเตือนบุตรหลานของท่านด้วยว่าอย่าได้ยึดถือกรณีนี้มาเป็นแบบอย่าง เพราะเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นเป็นเพียงพฤติกรรมของพระสงฆ์และสาธุชนเพียงส่วนน้อย ในส่วนใหญ่นั้นแล้วพระสงฆ์ท่านยังเป็นพระสุปฏิปันโน ยังเป็นที่พึ่งเป็นสรณะและยังกราบไหว้บูชาได้อย่างสนิทใจ

ขอเรียนท่านผู้ชมว่า เมื่อวันศุกร์ที่ ๙ กรกฎาคม เป็นวันพระ มีกำหนดการประชุมมหาเถรสมาคมตามปกติ แต่มีสิ่งผิดปกติเกิดขึ้นก็คือ ได้มีการย้ายที่ประชุมจากตำหนักเพชร วัดบวรนิเวศ ที่ได้ยึดถือเป็นประเพณีปฏิบัติสืบทอดมานานนับร้อยปี ไปจัดประชุมกันที่ห้องประชุมพุทธมณฑลซึ่งยังไม่เคยจัดมาก่อน ไม่รู้ว่าเป็นแผนการของใคร น่าจะมีแผนการอะไรสักอย่าง เพราะผิดสังเกตอย่างเห็นได้ชัด นักข่าวสายศาสนาต่างเช็คกันให้วุ่นว่าวันนี้จะมีการประชุมมหาเถรสมาคมหรือไม่ ทำไมที่วัดบวรนิเวศจึงเงียบเชียบผิดปกติ ไม่มีการขอกำลังจาก สน.ชนะสงครามเข้ามาเตรียมอารักขาและจัดการจราจร

จากที่เกาะติดสถานการณ์จึงคาดได้ว่า ในวันนี้จะต้องมีมือบ่าฝ่ายสนับสนุนสมเด็จพระพุฒาจารย์ (เกี่ยว อุปเสโณ) เข้าไปปักหลักยึดพื้นที่ด้านหน้าตำหนักเพชร และฝ่ายคัดค้านคือกลุ่มของนายทองก้อน วงศ์สมุทร ก็ต้องเคลื่อนขบวนมายังวัดบวรนิเวศ ก่อนเวลาที่กรรมการมหาเถรสมาคมจะเดินทางมาถึง ซึ่งน่าจะเป็นอย่างนั้น เชื่อกันว่ากันตั้งแต่ ๙ โมงจนกระทั่งเลยเพล นักข่าวท่านหนึ่งได้สายตรงไปยังวัดสระเกศ ได้รับความตอบ

ว่าสมเด็จพระพุฒาจารย์กำลังเดินทางไปประชุมที่ตำหนักเพชร เพื่อให้แน่ใจจึงสายตรงไปถึง นายกนก แสนประเสริฐ ผอ.ส่วนคุ้มครองพระพุทธศาสนา ได้รับคำตอบว่า "ผมก็ยังไม่รู้ว่าจะจัดประชุมที่ไหน" จะเป็นไปได้อย่างไรกันครับ ในเมื่อ ผอ.กนก ต้องมีหน้าที่ออกคำสั่งให้เจ้าหน้าที่ในสังกัดเข้าไปดูแลความปลอดภัยในการประชุมทุกครั้ง

ส่วนตัวผมเองก็สายตรงไปที่ผู้สื่อข่าวไทยรัฐ เขาบอกว่าไม่รู้ จึงต่อสายอีกครั้งไปถึง นายสมชาย สุรชาติโร โฆษกสำนักงานพระพุทธฯ ก็ตอบว่าไม่รู้ เจ้าหน้าที่สำนักงานพระพุทธฯอีกหลายคนก็บอกว่าไม่รู้ๆๆ นี่มันเกิดอะไรขึ้น! โดยปกติแล้วสำนักงานพระพุทธฯจะเชื่อเชิญผู้สื่อข่าวให้เข้าไปทำข่าวในวันประชุมมหาเถรสมาคม แต่วันนี้หลบนักข่าว ! ผมไม่รอใครรีบวิ่งไปยังพุทธมณฑล ไปถึงป้ายโม่งกว่า พอจะผ่านเข้าเขตพุทธมณฑลก็รู้สึกดีใจที่ได้เห็น รปภ.สำนักงานพระพุทธฯ ใช้แผงเหล็กปิดถนนตั้งจุดสกัดรถทำทางเข้มงวด ผมไขกระจกลงบอกขออนุญาตผ่านจะเข้าไปทำข่าว จึงผ่านเข้าไปได้

นักข่าวมีผมเพียงคนเดียวเท่านั้นที่หลุดรอดเข้าไปได้ นอกนั้นไม่รู้ว่าจะหลงไปทางไหนกันหมด เหมือนกับจะมีเหตุร้ายที่ไม่อยากให้เกิดเป็นข่าว !? เมื่อเข้าไปถึงภาพที่เห็นเป็นฉากแรกก็คือ มีชายฉกรรจ์ประมาณ ๑๐ กว่าคนยืนถือธงไตรรงค์กับธงเสมาธรรมจักรเรียงเป็นแถวหน้ากระดานอยู่ตรงบันไดทางขึ้นหอประชุมใหญ่ พอผ่านเข้าไปภายในจึงพบว่ากำลังเปิดเวทีอภิปรายอย่างเผ็ดร้อน นำทีมโดยพระมหาไชว์ ทสฺสนีโย ผอ.ส่วนธรรมนิเทศ ม.มหาจุฬาฯ กับ นายเสถียร วิพรหมา อาจารย์ประจำ ม.มหามกุฏฯ มีพระภิกษุสามเณรและสาธุชนเข้าร่วมรับฟังเกือบหนึ่งพันคน

ในจำนวนนั้นมีพระสงฆ์จากทั่วประเทศจำนวน ๖๓๓ รูป เข้ามาด้วยวัตถุประสงค์ต้องการเข้านมัสการสมเด็จพระพุฒาจารย์ เนื่องจากเพิ่งจบหลักสูตรการอบรมพระปริยัตินิเทศตามที่จัดขึ้น ณ วัดหลวงพ่อดธรรมกายาราม จ.ราชบุรี หลังจากตั้งผู้แทนเข้านมัสการด้วยช่อดอกไม้ต่อสมเด็จพระพุฒาจารย์ในที่ประชุมมหาเถรสมาคมแล้ว ได้มีคณะผู้อำนวยการพระพุทธศาสนาจังหวัดประมาณ ๒๐ คน เข้าถวายพานพุ่มสักการะ เป็นเวลาเดียวกันกับที่ พล.ต.ท.อุดม ได้เข้ามาถึงยังห้องประชุม จากนั้นพระคุณท่านทั้งหลายก็เดินทางกลับ

กรรมการมส.ที่เข้าประชุมในครั้งนี มีเพียง ๑๒ รูป เกือบไม่ครบองค์ประชุม มีระดับสมเด็จพระราชาคณะเข้าประชุมเพียง ๒ รูป คือ สมเด็จพระพุฒาจารย์ องค์ประธาน กับ สมเด็จพระญาณวโรดม เท่านั้น ส่วนสมเด็จพระมหาธีรราชเจ้า สมเด็จพระมหารัชมังคลาจารย์

ชมังคลาจารย์ สมเด็จพระพุทธโฆษาจารย์ สมเด็จพระพุทธชินวงศ์ และสมเด็จพระมหาธีรวงค์ ไม่ได้เข้าร่วมประชุม

ผมได้ออกไปนั่งพักอยู่ข้างประตูห้องประชุมด้านนอก เจ้าหน้าที่ ๒-๓ คนชี้ให้ผมหันไปตุนกเอี้ยงตัวหนึ่งกำลังไล่จิกตี "ตัวเงินตัวทอง" ส่งเสียงดังเจี๊ยวจ้าวโกลาหลเป็นเวลานาน "ตัวเงินตัวทอง" ตัวนั้นมันขึ้นมากลางอยู่ข้างห้องประชุม ซึ่งผมก็ได้คิดเฉลียวใจเลยสักนิดว่า นั่นคือลางร้ายบอกเหตุ !! พอย้อนกลับเข้าไปภายในอีกครั้งก็เห็นคณะพระวัดป่า ๕-๖ รูปเดินเข้ามาภายในอาคาร ติดตามมาด้วยนายทองก้อนกับศิษย์ชายหญิงอีกประมาณ ๓-๔ คน ตามท้ายมาด้วยพระและฆราวาสกลุ่มของศูนย์พิทักษ์พระพุทธศาสนา โดยมีโฆษกสำนักงานพระพุทธฯ ออกมาต้อนรับเชื้อเชิญให้เข้าไปนั่งพักในห้องประชุมเล็ก

พระอาจารย์สายวัดป่าแจ้งวัตถุประสงค์ว่าต้องการเข้ามายื่นหนังสือ เรื่อง "ติดตามการพิจารณาและการชี้แจงของมหาเถรสมาคม และข้อเสนอเพื่อแก้ไขปัญหาวิกฤตการณ์พระพุทธศาสนา" ซึ่งมีเจ้าหน้าที่ฝ่ายสารบัญออกมาลงเลขที่รับหนังสือไว้ นอกจากนี้ก็ต้องการทราบความคืบหน้ากรณียื่นหนังสือ ลงวันที่ ๒๑ มิถุนายน และหนังสือลงวันที่ ๓๐ มิถุนายน ว่าทางสำนักงานพระพุทธฯ ได้รับหนังสือนี้ไปนานแล้ว ดำเนินการไปถึงขั้นไหน

หลังจากรอฟังคำตอบอยู่พักใหญ่ก็ไม่มีใครชี้แจงอะไรได้ จึงพากันกลับลงไปยังลานจอดรถด้านหลังอาคาร แต่ปรากฏว่ามีกลุ่มม็อบที่มีทั้งพระเณรทั้งฆราวาสนำโดยพระมหาโชวีได้เข้ามาตั้งม็อบปิดกั้นเส้นทางเข้า - ออกไว้หมดแล้ว เสียงปลุกระดมโจมตีฝ่ายตรงข้ามด้วยความเคียดแค้นผ่านเครื่องขยายเสียงดังระงมทำนองว่า นายทองก้อนได้เคยแสดงความก้าวร้าวต่อสมเด็จพระพุทธาจารย์มาก่อน และที่ผ่านมายังเคยยกขบวนเข้าไปทำร้ายต่อสมเด็จพระพุทธาจารย์ถึงในวัดสระเกศ และยังเคยยกขบวนไปเซดสิงโตล้อเลียนที่หน้าวัดบวรอีก ในทำนองว่า เป๊ะยี้มอยากเป็นสังฆราช ดังนั้นในวันนี้เจ้าก็ควรต้องชดใช้ต่อการกระทำนั้นบ้าง

จากนั้นก็มีการโยงสายสัญญาณ สวดบังสุกุล และทำการจุดไฟเผาหุ่นนายทองก้อนคว้นโขมง เสียงโห่ร้องเสียงคำทอด้วยถ้อยคำหยาบคายดังลั่น เจ้าหน้าที่ตำรวจกว่า ๕๐ นายจากการนำของ พ.ต.อ.วิเชียร ตันตะวีริยะ ผกก.สภ.อ.พุทธมณฑล ได้แค่นมองตาปริบๆ จะนำกำลังเข้าไปห้ามปรามเสียก็ยอมได้ เพราะสถานที่แห่งนี้เป็นพุทธศาสนสถานเป็นศูนย์กลางของพระพุทธศาสนาไทย และกำลังใช้เป็นสถานที่ประชุมของมหาเถรสมาคมครั้งประวัติศาสตร์

ผอ.ใหญ่สำนักงานพระพุทธก็อยู่ในที่นั้นขณะนั้น แต่กลับปล่อยปละละเลยจนเกิด เหตุการณ์บานปลาย ดินแดนอันศักดิ์สิทธิ์ของชาวพุทธ กลับกลายเป็นแดนมิคสัญญีใน บัดดล !! กรุณาติดตามต่อวันพรุ่งนี้ (ณ. หนุแก้ว)”

หลวงตา คุณทองก้อน พี่น้องทั้งหลายได้ทราบแล้วหรือว่าเป็นหัวใจของชาติ ไทยและชาวพุทธเรามาตั้งเดิม ตัดครองชาติไทยของเราและพุทธศาสนาของเรามาตั้งเดิม แล้ว เวลานี้กำลังถูกโจมตีอย่างหนัก ในนามของคนทั้งชาติทั้งศาสนาให้พิจารณาเอาก็แล้ว กันนะ พูดเพียงเท่านั้นแหละ คุณทองก้อนนี้ทำประโยชน์ให้โลกอย่างเต็มเหนี่ยวเลย คอ ขาดก็เหมือนว่าขาดไปเลยทีเดียว ทำเต็มที่เต็มฐานเพื่อพี่น้องชาวไทยเราทั้งชาติทั้งศาสนา นั้นแหละ เวลานี้กำลังถูกทุกแบบทุกฉบับที่เข้ามารุม ให้พี่น้องทั้งหลายได้ดู เห็นด้วยตา ได้ ยินด้วยหูด้วยกันทุกคน ๆ ดูเอาก็แล้วกัน

เวลานี้มิคสัญญีมันกำลังเกิดขึ้นในวงพุทธศาสนา และในท่ามกลางแห่งประเทศไทย ของเราให้ดูเอา พิจารณา เราพูดได้เพียงเท่านั้นไม่พูดมากละ พิจารณาก็แล้วกัน อย่าลืมนะว่า คุณทองก้อนนี้คือหัวใจของชาติไทยเรา ผู้หวังดีและรักษาพุทธศาสนาทั้งชาติมาตั้งเดิม คุณ ทองก้อนเป็นผู้ตัดครองไว้ทั้งหมด เรื่องราวจะเป็นอะไร ๆ คุณทองก้อนนี้ก็คือคุณทอง ก้อนของชาติไทยเรา ของศาสนาไทยเรา ให้จำข้อนี้ให้ดี เอาละพอ อย่าหวั่นอย่าไหว เข้าใจ

ผู้กำกับ มีอีกหนึ่งฉบับครับ อันนี้เป็นหนังสือมิติน ฉบับปิดเบือน ข้อเท็จจริง

หลวงตา อย่าเอามาอ่าน นึกเสีย เอามาอ่านหาอะไร บิดเบือนก็รู้ว่าบิดเบือน มันขวางตามาแล้วขวางหามาแล้ว อย่าเอามาอ่านให้กิดขวางหัวใจชาวไทยที่รักชาติรักศาสนา อ่านหาอะไร ก็หนังสือข้าศึกศัตรู มหากภัยต่อชาติต่อศาสนาอ่านหาอะไร เท่านั้นละ

ผู้กำกับ มีปัญหาอินเตอร์เน็ต

คนแรก คำถามจากหลวงพ่อรูปหนึ่งเกี่ยวกับการภาวนาของท่านเอง ท่านได้ฝาก กราบเรียนถามองค์หลวงตาดังนี้เจ้าคะ ท่านเริ่มต้นภาวนาจากการดูอยู่ที่จิต สมัยก่อนท่าน จะเห็นอาการของจิตเป็นนิมิตมากมาย ท่านเพิ่งจนท่านเห็นว่าไม่พอดี ต่อมาจึงได้ดูกว้าง ๆ ไป ไม่เพ่งใส่กาย เวทนา จิต ต่อมาได้สัมผัสสรรพธรรมแห่งธรรมที่สว่างโล่งว่างอย่างไม่เคย เป็นมาก่อน ท่านจึงมั่นใจว่าด้วยการภาวนาแบบปัจจุบันที่อาศัยเพียงคอยสังเกตอาการของ จิตต่างๆ ที่เกิดขึ้นมาแล้วดับ จนเหลือแต่ความว่าง ถึงจุดนี้ท่านจะเกิดนิมิตดวงสว่างผ่อง ใสและอาการยับเยิบ สว่างหรือดวงกลมๆ รูปแบบต่างๆ เป็นนิมิตข้างหน้า ท่านกราบ เรียนถามองค์หลวงตาว่า

ให้ท่านตั้งสติอยู่กับนิมิตที่เกิดดับอยู่ข้างหน้านั้น หรือ ให้ท่านตั้งสติอยู่กับตัวจิตที่ว่างไม่มีอะไร หรือ กราบเรียนองค์หลวงตาโปรดเมตตาแนะนำหลวงพ่อรูปนี้ตามองค์ธรรมแห่งองค์หลวงตาเห็นควรเจ้าค่ะ

หลวงตา ให้ตั้งอยู่ที่จุดสว่างนั้นแหละ นิมิตมันเกิดขึ้นเรื่อย ๆ มันไม่แน่นอน เราเคยทำแล้วเรื่องนิมิตนี่นะ พอเริ่มภาวนานิมิตมันขึ้นมาไม่รู้ก็เส้นก็สาย จะลองติดตามนิมิตลองดูด้วยความมีสติ ตั้งหน้าดูนิมิต วันนี้จะดูนิมิตมันจะไปถึงไหน นิมิตมันเกิดขึ้น เฟ่งนิมิต นิมิตไหนเกิดขึ้นเฟ่ง ๆ ดับไป ๆ ๆ คืนวันนั้นเฟ่งนิมิตทั้งคืนในเวลาภาวนาเลย แล้วนิมิตค่อยสงบไป วันหลังเอาอีกจะตามดูนิมิตเป็นยังไงด้วยสติของเราแน่แหละ นิมิตที่มากมากายกองค่อยจางไป ๆ สุดท้ายเลยไม่มีนิมิต พอหมดนิมิตไปแล้วจิตใจก็สว่างอย่างที่หลวงพ่อบอกว่านั่นแหละ เราเคยทำมาแล้ว

เพราะฉะนั้นจึงให้ดูในจุดสว่าง เรื่องเฟ่งนิมิตนั้นเมื่อเฟ่งมีสติแล้วจะเป็นธรรมดาตลอด ไม่เสียหาย เราได้ทำดูแล้ว ตั้งหน้าตั้งตาดูนิมิตมันจะเกิดขึ้นมากน้อยเพียงไร เอ้าเราจะดูให้เห็นเหตุเห็นผลของมัน วันแรกก็หนาแน่นมาก วันที่สองจางมา จากนั้นนิมิตหมดไปเลย เหลือแต่ความสว่างไสวภายในจิต เลยอยู่กับความสว่างนั้น อันนี้ก็ถูกต้องแล้ว บอกว่าให้อยู่ในความสว่างนั้นเสีย เมื่อนิมิตมันผ่านหมดไปแล้วนะ ก็มีเท่านั้น

นี่เห็นไหมละ พุดมาที่มันผ่านหมดแล้วนี่ก็ยังไม่บอกแล้ว เป็นแต่เพียงว่าไม่ออกพุดเฉย ๆ เรายังเคยพุดด้วยความอาจหาญเลยโลกเลยสงสารนี้ด้วย ไม่ใช่ความอาจหาญธรรมดาถ้าว่าอาจหาญก็ดี สมมุติว่ามีเหตุการณ์เกิดขึ้นในประเทศไทยที่จะขอฟังความจริงจากโลกจากธรรม คือจากทางโลกทางศาสนา โดยนิมิตหลวงตาบัวไป นิมิตหลวงตาบัวไปแล้วหลวงตาบัวจะขึ้นท่ามกลาง เรียกว่าจะเป็นสังฆมณฑลหรืออะไรก็แล้วแต่ พระสงฆ์ก็เต็มไปหมด ประชาชนก็เต็มไปหมด เราจะได้ประกาศถึงเรื่องโลกสงสารเป็นมาอย่างไร แล้วประกาศถึงเรื่องธรรมของพระพุทธเจ้าทุกองค์ศาสดาที่เป็นมา เป็นมาอย่างไร กระจายจนกระทั่งปัจจุบันนี้ ให้โลกทั้งหลายได้เห็น ได้ยินทั่วถึงกันหมด

เหมือนหนึ่งว่าเสียงของเรานี้ให้กระจายทั่วโลก ให้ได้ยินทั่วโลก เราจะขึ้นทันที เราจะประกาศให้เต็มเหนี่ยวของโลกสงสารที่เป็นมาอย่างไรต่ออย่างไร แล้วธรรมของพระพุทธเจ้าที่องค์เลิศเลอเป็นมาอย่างไร ๆ จนกระทั่งถึงปัจจุบันนี้เป็นอย่างไรจะได้อธิบายให้ชัดเจน แต่นี่เหตุการณ์มันไม่มีอย่างนั้นก็เป็นอยู่อย่างนี้ เข้าใจไหม เป็นอย่างไรชี้ขาดไหม พี่น้องทั้งหลายฟังซิ นี่ละธรรมในหัวใจ ถ้าลงได้เกิดขึ้นแล้วไม่มีอะไรสะทกสะท้านในแดนสมมุติไม่มี หมด ว่างเปล่าไปหมด เหลือแต่ธรรมที่ก้าวเดินออกด้วยความสว่างไสว ให้

โลกได้เห็นชัดเจน ทั้งทางโลกที่มันหมุนกันมายังไง หมุนกันมายังไงตั้งกัปตั้งกัลป์ แล้วธรรมที่แกกันยังงี้ ชะล้างกันยังงี้ คือศาสนาของพระพุทธเจ้านี้แหละ เป็นศาสนาที่ชะล้างความสกปรกของวิภูจักร วิภูวน วิภูทุกซ์ นี่หมุนกันมา ล้างกันมาโดยตลอด ๆ

ถ้ามีเหตุการณ์ที่ควรจะพูดอย่างนั้นเราจะเปิดให้เต็มเหนี่ยวเลย นี่มันมีอย่างนั้นก็พูดเพียงแค่นี้ ๆ เองละ ดังที่สอนท่านทั้งหลายมาโดยลำดับ ยังว่าหลวงตาบัวอวดโลกอยู่หรืออวดยังงี้มันจำอยู่ตลอดเวลา แต่ธรรมะนี้ไม่ได้มีกตมีถ่วง ไม่มีผลกมีดัน มีเหมือนไม่มีแล้วแต่เหตุการณ์ที่จะเกิดมาหนักเบา มากน้อย มันจะออกรับกัน ๆ ตามเหตุการณ์มากน้อย ที่ควรจะออกหมดทั่วแดนโลกธาตุมันจะออกทันที เข้าใจไหมล่ะ ถ้าไม่ควรออกก็อยู่อย่างนี้ละ พวกกันจำเอานะ ธรรมพระพุทธเจ้าเป็นอย่างนั้นแหละ

ผู้กำกับ คนที่สอง ปัจจุบันนี้หนูนั่งภาวนาจะปรากฏเป็นความว่างตลอด จึงเกิดความสงสัย เลยถามในจิตว่า ความว่างนั้นคืออะไร ในจิตก็แจ้งบอกว่า มันเป็นอากาศธาตุ แต่ไม่ใช่ความบริสุทธิ์ แล้วในจิตก็บอกว่าให้ประคองจิตอย่างนี้ไปเรื่อย ๆ จะสามารถนั่งได้ทั้งวันหรือหลายวัน หนูจึงอยากกราบเรียนหลวงตาว่า ในการภาวนาอย่างนี้ถูกหรือผิด หนูพยายามพิจารณากายสุภะและอสุภะมันก็ไม่ปรากฏเลย (จาก เบญจวรรณ)

หลวงตา พิจารณาให้มันปรากฏ มันมีอยู่กับเรามันไม่ปรากฏมันจะไปไหน กองมูตรกองคูมมีอยู่ในพุงทุกคน ๆ มันจะไปไหน พิจารณาลงไปนั่นซิ เข้าใจหรือ เอ้า พิจารณาตรงนี้ สิ่งที่มีมันเห็นคือสิ่งหลอกลวง ความจริงมันไม่ยอมเห็นไม่ยอมมดูเท่านั้นเอง ก็มีเท่านั้นแหละ

ผู้กำกับ คนที่สาม หลานภาวนาโดยกำหนดลมหายใจเข้าออกพร้อมพุทโธ แล้วเกิดอาการวูบเหมือนตกเหวตกบ่อ ไปเร็วมาก สติตามไม่ทัน เลยไม่รู้ว่าจะเกิดตอนไหน ตกใจมาก แต่ก็พยายามประคองจิตไม่ให้ตกใจ ก็เกิดนั่งสงบสว่างว่างเปล่าสุดลูกหูลูกตาหาที่สุดไม่ได้ ช่วงเวลานี้มีความรู้สึกว่าเป็นโลกนี้เป็นเพียงสมมุติ ไม่มีเขา ไม่มีเรา ไม่มีโลกและวัตถุสิ่งของอะไรเลย แม้แต่ตัวเราเองนี่ก็ไม่มี ไม่ปรากฏ มีแต่จิตดวงรู้ลอยเด่นอยู่อย่างนั้น ไม่มีสุข ไม่มีทุกข์ มีแต่สภาวะว่างเปล่าคล้ายกับว่าเราเองเป็นส่วนหนึ่งของความว่างนั้น

หลังจากนั้นหลานก็กำหนดรู้อยู่กับความว่างต่อไป แล้วรู้สึกว่าจิตเราแหวกว่ายตามความว่างละเอียดเข้าไปเรื่อย ๆ แต่ที่หาที่สุดของความว่างนั้นไม่ได้ แล้วก็หยุดอยู่กับความว่างเฉยไม่คิด พยายามให้คิดทางปัญญา จิตมันก็เฉยไม่อยากคิด ไม่อยากทำอะไรทั้งนั้น ลอยเด่นอยู่อย่างนั้น สักพักก็ถอนออกจากอาการนั้น ๆ หลังจากออกจากสมาธิรู้สึกว่ามีอะไรจิตมันก็ไม่เข้าไปปรุงแต่ง เป็นสักแต่ว่ารู้แล้วก็เฉย รู้สึกว่าทำอะไรจะช้าลง

เรื่อย ๆ เรื่อย ๆ หลานอยากถามหลวงตาว่าหลานถึงที่สุดของคำว่าสมาธิหรือยังครับ หลานจะปฏิบัติอย่างไรต่อไป

หลวงตา อยู่กับผู้รู้ ที่สุดหรือไม่สุดอยู่กับที่รู้ กำหนดจิตอย่าให้มันเคลื่อนไหว ให้มันรู้ของมันดูซินะ ให้มันอยู่ที่รู้นั้นละ จะอยู่ค่าบริการไม่บริการก็ตาม ออกไปแล้วไม่มีสิ้นสุด ให้มันอยู่ในจุดนั้นมันจะรู้ที่ยุติเอง เข้าใจหรือ

ผู้กำกับ อันนี้ลักษณะเหมือนเขาติดสมาธิครับ

หลวงตา นั่นแล้ว ติดไม่ติดก็ช่าง อย่าไปเก่งกว่าเขา ตั้งแต่หลวงตาไม่เห็นบอกว่าเขาติดสมาธิ เขาผ่านสมาธิได้แล้ว ไม่เห็นพูด ลูกศิษย์มันเก่งกว่าครู เขาติดสมาธิ ไร่เราติดหมอนไม่เห็นพูดบ้าง นั่นซี

ฟังธรรมที่เลิศเลอสุดยอด พระพุทธเจ้าทุก ๆ พระองค์ครองมาก่อนแล้ว สาวกทั้งหลายครองตาม ๆ จำตามกันดังที่พูดนี้แหละ เราก็อยู่ไปอย่างนี้ จะว่าหุหนวกตาบอดก็บอดไปธรรมตา บอดแบบไม่บอด หนวกแบบไม่หนวก อยู่อย่างนั้นแหละว่างั้นเถอะ ถ้าควรจะออกมากน้อยจะเป็นไปโดยลำดับลำดับ ถ้าไม่ควรหากรู้เอง ความรู้จักประมาณไม่มีอะไรเกินธรรม ดังที่ว่านี้ หากมีเหตุการณ์ขึ้นมาที่ควรจะเป็นอย่างนั้น หลวงตาจะขึ้นเวทีทันทีเลย เสียงนี้ให้กังวานครอบทั้งสามแดนโลกธาตุ หลวงตาจะออกพุงทันทีเลยเหียว ฟังซินะ เวลานี้คุยหรือ ถ้าอยากให้เห็นเหตุการณ์ก็ให้เหตุการณ์นั้นมาซินะ จะออกทันทีเลยเข้าใจไหม เอาละวันนี้พูดเท่านั้น

ธรรมพระพุทธเจ้าเลิศขนาดนั้นแหละ มันมีแต่พวกหุหนวกตาบอดมันไม่เห็น แล้วเอาชี้เอาบุตรเอาคุณไปโปะธรรม ๆ อยู่อย่างนี้แหละ เห็นไหมที่พุทธมณฑลวันนั้น อะไรไปโปะธรรม ฟังเอาเท่านั้นก็พอแล้ว เราสลดสังเวชนะ คือเราไม่มีคำว่าแพ้วชนะกับผู้ใด เอาแพ้วเอาชนะกับฝ่ายนั้นฝ่ายนี้เราก็ไม่มี มีแต่ธรรมล้วน ๆ ผิดถูกประการใดจะรู้ทันที ๆ ไปอย่างนั้นเอง เราจึงสลดสังเวชนะเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นจากความหนาแน่นของกิเลส ที่ยกขึ้นจากกองมูตรกองคูถให้เป็นทองคำทั้งแท่ง มันเป็นไปไม่ได้ ถ้าปล่อยให้เกิดขึ้นมากเท่าไร โลกนี้เป็นไฟไปหมดเลย มูตรคูถประเภทนี้เป็นไฟได้ เเผาโลกได้ถ้าปล่อยให้เกิดขึ้น ถ้ารู้เนื้อรู้ตัวเสียแล้วกลับเนื้อกลับตัว มาประพฤติตัวทำความเข้าใจซึ่งกันและกันเสียเท่านั้น เรื่องราวจะสงบลง ๆ

อันเรื่องยศเรื่องลาภจะปรารถนาหาอะไร ถ้าเป็นของเลิศของเลอ พระพุทธเจ้าก็สอนให้ปฏิบัติเพื่อยศเพื่อลาภเพื่อสรรเสริญเยินยอ นี่เห็นวาลิ่งเหล่านี้เป็นมูตรเป็นคูถ เป็นฟืนเป็นไฟต่อผู้ใกล้ชิดติดพันกับมัน แล้วจะเอาฟืนเอาไฟไปเผาโลกให้พินาศดับหายไป

ตามๆ กันหมด พระพุทธเจ้าจึงสอนว่า โลโก จ อโลโก จ เราแปลออกเป็นภาษาไทยเลย ความโลภทำคนให้เป็นพินเป็นไฟเผาหัวอกไปหมด ความไม่โลภนั้นเป็นน้ำชุ่มเย็นไปหมด ในหัวใจ ในโลกธรรม ๘ ได้มาเสียไป มีสุขมีทุกข์ มีสรรเสริญ มีนินทา ธรรมเหล่านี้เป็น ธรรมเก่าแก่คลุกเคล้าอยู่กับมูตรกับคู พระพุทธเจ้าจึงสอนให้ละให้ปล่อยให้วาง แล้วเรา ทำไมจึงตะเกียกตะกายหายศหาลากจนเกิดเรื่องเกิดราว จะฆ่าฟันรันแทงกันในแดนพุทธ ศาสนานี้มันฟังได้ไหม พิจารณาซิ ความโลภประเภทนี้ ลากยศประเภทนี้จะเอาให้ยิ่งกว่า ธรรมมันยังไม่ได้ ถ้ายิ่งพระพุทธเจ้าก็ไม่มี เพราะพระพุทธเจ้าสอนแล้วว่าสิ่งเหล่านี้เป็นภัย เราทำไมจึงโลภเอาเสียนักหนาจนลืมนื้อลืมตัว จะฆ่าฟันรันแทงกัน ด้วยอำนาจแห่งความ โลภ เป็นภัยศบ้ำอำนาจบ้ำสมณศักดิ์ มันไม่เคยมีในพุทธศาสนาของพระพุทธเจ้าเรา นี่ ประดิษฐ์ขึ้นมาอะไร อูตรีขึ้นมาอะไร มาเผาชาวพุทธเราทั้งประเทศไม่สมควรอย่างยิ่ง ควร พิจารณา ให้รู้สึกเนือรู้สึกตัวเสียบ้าง

พระเราก็ดหัวโล้นๆ พระพุทธเจ้าหัวโล้นเป็นศาสดา หัวโล้นของเรานี้มันเลยเทวทัต ไป หรือมันกินศาสดาไปไหน ให้เอาไปพิจารณาตัว แล้วจะได้ระงับดับสิ่งเลวร้ายทั้งหลาย เหล่านี้ลง โลกและชาวพุทธเราก็จะมีความสงบร่มเย็น เราขอขมาขอโทษ อยากให้เห็นว่าสิ่ง เหล่านี้เป็นพินเป็นไฟ พระพุทธเจ้าสอนให้ละให้ถอน อย่าพากันกระหึ่มยั้มย่องคืบคลาน ปีนป่ายกับมันในสิ่งเหล่านี้ จะเป็นกองมูตรกองคูไปหมดทั้งโลกเมืองไทยเรา ทั้งศาสนา ไทยเรานั้นแหละ เอาละพอ

เทศน์ก็เทศน์อย่างนี้แหละวันนี้ ฟังเอาซิท่านทั้งหลาย ถอดออกจากหัวใจมาเทศน์ ไม่ได้ไปลูบนั้นคลำนี้ ไม่ประมาทนะ เราหาหลบหาคำมาแล้วไม่หายสงสัย พอเข้าตรงนี้หาย สงสัยหมดเลย พระพุทธเจ้าองค์ศาสดาก็พระองค์ไม่สงสัย ถึงกันหมดเลย โห เรามีแต่ ความทุเรศ สลดสังเวชมากที่สุด เฉพาะอย่างยิ่งพระเราแสดงความโหดร้ายทารุณเลยโลก เลยสงสาร ไม่ทราบจะให้เขานับถือที่ไหน กราบไหว้พระองค์ไหน มันน่าสลดสังเวชเอามาก ที่เดียว นี่ละเรื่องลามเรื่องยศทำคนให้เสียอย่างนั้นแหละ

(ทำบุญหนึ่งหมื่นบาทครับ) ลูกชายมาบวช นี่ละเลี้ยงลูกมามีคุณค่ามากคราวนี้ ถ้า สมมุติว่าพ่อแม่มีความยินดีน้ำตาร่วงน้ำตาไหลออกมา นี่เรียกว่าน้ำตาที่มีคุณค่าที่สุดที่เลี้ยง ลูกมา ได้รับความดีอกดีใจจนน้ำตาร่วง นี่เรียกว่าน้ำตาที่มีคุณค่า ไม่ใช่ น้ำตาแบบเสียอก เสียใจร้องไห้ น้ำตานั้นน้ำตาเทวทัต เข้าใจไหม พอพูดอย่างนี้แล้วก็ระลึกถึงโยมแม่ ปู้บปู้บ เข้ามานั่งปู้บ ให้แม่ชมลูกสักหน่อยเถอะ ชมอะไร เราไปในครัวตอนเย็น ดูเหมือนไปกับ ท่านปัญญา ส่วนมากถ้าไปเทศน์ก็มีท่านปัญญาเอาเทปติดตามไปด้วยทุกครั้ง

โยมแม่มานั่งปีนี้ ให้แม่ชมเชยลูกสักหน่อยเถอะ “ชมเชยอะไร ตั้งแต่เลี้ยงมาที่แรกทั้งเขียนทั้งตีทั้งดู้ทั้งด่า แล้วทีนี้จะมาชมเชยอะไร” โอ๊ย เวลาเป็นเด็กก็เป็นแบบหนึ่ง เวลาเป็นผู้ใหญ่แล้วก็ยังเป็นแบบหนึ่ง ที่ควรชมแม่ก็ขอชมหน่อยเถอะ นี่ละแม่มาชมลูก ชมถึงเรื่องเขียนประวัติหลวงปู่มั่น แหม แม่น้ำตาร่วงเลย พูดจริง ๆ พูดขณะนั้นก็น้ำตาร่วงแล้วนะ ในขณะที่มาพูดเวลานั้นว่าแม่ขอชมหน่อยเถอะก็น้ำตาร่วง เขียนประวัติหลวงปู่มั่น ทำไม่ถึงหยดย้อยเอานักหนา แหมเหมือนไม่ได้เกิดในหัวอกของแม่เลย เรา่นี้เป็นลูกมาจากไหน น้ำตาร่วง ทำไม่ถึงหยดย้อยไพบระเพราะพริ้งเอาเหลือเกิน แม่เพลินทั้งเรื่อง ท่านอาจารย์มั่น เพลินทั้งผู้เขียนผู้แต่ง

“อ้าว ผู้เขียนผู้แต่งก็เขียนไปตามท่านผู้วิเศษวิโส ท่านวิเศษวิโสอะไรก็เขียนไปตามนั้น” ก็ยกให้ว่าท่านวิเศษวิโส แต่ผู้เขียนถ้าไม่มีความสามารถ ไม่มีความรู้จริง ๆ เขียนไม่ได้ เอาอีกแหละ นี่โยมแม่ดีใจน้ำตาร่วง แต่เราไม่ได้บอกว่าน้ำตานี้มีคุณค่าอะไร ไม่บอกเฉย นั่นละคือน้ำตาที่มีคุณค่า เลี้ยงลูกมาเกิดความปีติยินดี ผลของการเลี้ยงลูกได้มาเห็นมีคุณค่ามากในวันนั้น แต่เราไม่พูดนะ เจย มีแต่ชู้โยมแม่ เอาละจะให้พร

ชมถ่ายทอดสดพระธรรมเทศนาของหลวงตาตามกำหนดการ ได้ที่

www.Luangta.com หรือ www.Luangta.or.th